

ning om, at den nu er nede paa 40 sh. pr. t. Der er altsaa en vældig Nedgang, den nugældende Fragtrate ligger langt under Maksimalfragten af September 1919. Kulfragterne var for et Aar siden 60—70 Kr. pr. t. Den Maksimalrate, som blev fastsat ved Overenskomsten med Rederne i September 1919, var 35 Kr., medens der kun er taget 30 Kr. i Aarets Løb. Ved Lovforslagets Fremsættelse var Kulfragten nede paa 25 Kr., og i Dag oplyses det, at den er gaaet ned til 16 Kr. pr. t. Man vil af disse enkelte Tal se, at vi nu er kommet ind i naturlige Forhold med en naturlig Konkurrence indenfor Skibsfarten, saaledes at et saadant Nævns Virksomhed synes overflødiggjort. Forholdene er fuldstændig ændrede fra den Tid, da Fragtnævnsløven sidst blev behandlet.

Det er paa Indstilling af selve Fragtnævnet, Ministeren har bygget sit Forslag om at ophæve dets Virksomhed, og det er efter Samraad med Statens Kulfordelingsudvalg, Forslaget derom fremsættes. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Vedtagelse.

Hauge: Ogsaa jeg kan efter Omstændighederne anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme uden Udvalgsbehandling. Det lyder jo kort og godt paa, at den sidste Lov om Fragtregulering skal ophæves. Mærkværdig nok giver Ministeren ikke nogen Oplysning om, paa hvilken Maade Loven har virket. Det forekommer mig, at den højtærede Handelsminister skyldte Folketinget og Rigsdagen i det hele at have ledsaget Lovforslaget med statistiske Oplysninger om, paa hvilken Maade Fragtnævnet havde røgtet sit Hverv, hvor meget der paa Fragtnævnets Foranstaltning var blevet hjemsejlet til Danmark af de forskellige Varer, som Fragtnævnet har haft at skaffe frem. Der findes imidlertid ikke nogen saadan Oplysning i Lovforslaget, det lyder kort og godt paa, at Loven ophæves, og Motiveringen er den, at Forholdene nu er væsentligt forandrede fra, hvad de var, da Loven om Fragtnævnet blev vedtaget den 15. Juni 1918. Dette er rigtigt, Forholdene er betydeligt ændrede, og det er ogsaa det, der gør, at jeg for mit Vedkommende paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget, saaledes som det her foreligger.

En væsentlig Del af det, Fragtnævnet har beskæftiget sig med, har været Hjemfragtning af Kul til bestemte Rater. Kulspørgsmaalet har ligget meget forskelligt til de forskellige Tider. Da det efterhaanden var blevet meget vanskeligt, undertiden

slut ikke muligt, at faa Kul fra England, maatte vi ty til andre Pladser for at hente Kul hjem, og Fragtnævnets Virksomhed med Hensyn til Kultransporterne blev derfor meget ringe, og dette Forhold har ikke ændret sig væsentligt siden. Dertil kommer nu, at Fragterne er i Nedgaaende med en Fragt fra engelsk til dansk Havn til en lavere Rate end den, Fragtnævnet har haft i 1920. Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Aksel Jensen), udtalte, at Fragten for Kul fra engelsk til dansk Havn nu var nede paa 16 Kr. pr. t. Det tillader jeg mig dog at betvivle Rigtigheden af. Jeg tør selvfølgelig ikke bestride, at den Mulighed kan være til Stede, at man under en eller anden særlig Situation kan fragte et enkelt Skib til den Pris; men i Almindelighed er Forholdet det, at hvis man skal have mindre Skibe, Skibe paa under 1 000 Tons, vil man i det aabne Marked komme til at give over 20 Kr. pr. t. i Fragt. Hvis man derimod tager noget større Skibe, er der Mulighed for, at man kan fragte til en Snes Kroner; men 16 Kr. kan i alt Fald efter de Oplysninger, der er tilgaaet mig endogsaa saa sent som i Dag, aldeles ikke siges at være nogen Norm for, til hvilken Pris man kan fragte Kul fra England til Danmark. Men Fragterne er nedadgaaende, og det er at antage, at de foreløbig vil holde sig paa et forholdsvis lavt Stade.

Jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, der har med Sagen at gøre, at han er opmærksom paa, at der har været meget store Svingninger i Kulpriserne og i Mulighederne for at faa Kul hjem til Danmark i tilstrækkelig Mængde, og at man af de nuværende Forhold aldeles ikke kan drage nogen sikker Slutning om, at vi nu er kommet ind i normale Tilstande, og at det ikke atter kan blive nødvendigt under en eller anden Situation at tage Spørgsmaalet om en Fragtregulering op.

Jeg har saa meget mere Grund til at gøre opmærksom paa dette, som det er utvivlsomt, at vor Industri i meget høj Grad netop for Tiden — og saaledes vil det vel desværre vedblive at være i en Række Maaneder — har meget stort Besvær med at klare sig i Konkurrencen, og at det som Følge deraf er yderst nødvendigt for den at faa Kul hjem til de billigst mulige Priser. At Situationen hurtig kan forandres, og at den kan overraske selv dem, der mener sig at være de klogeste, derom er der ingen Tvivl. I Dag kan man købe amerikanske Kul cif dansk Havn til 15—16 Dollars; jeg skulde tage meget fejl, om ikke den høje Regering har været med til at købe betyde-